

et forlig mellem regeringen og V og K, som indebærer, at der foræres mere end en milliard kroner væk, fordi man ikke kan blive enig med SF, for ellers ville der have været et flertal for lovforslaget bestående af regeringen og SF og Enhedslisten. Men det lykkedes tilsyneladende ikke at opnå enighed med SF, som oven i købet – sådan har jeg fået det oplyst – prøvede at presse regeringen ved også at forhandle med V og K.

Men jeg kan ikke vurdere, hvem der har det egentlige ansvar i processen; jeg kan bare notere, at der blev kludret cirka en milliard kroner bort, fordi det her ikke er faldet på plads på en ordentlig måde.

Og derudover kan jeg notere, at højresiden her i salen, Venstre og De Konservative, igen sikrer, at pengene fosser ud af statskassen til fordel for de bedst stillede i samfundet, altså at de, der hele tiden taler om de dårlige finanser og de manglende penge i statskassen, er dem, der gang på gang – hver eneste gang, der er en lille mulighed – sikrer, at pengene fosser ud af vores andres lommer og ned i de rigestes lommer.

Det er det simpelt hen udmærket endnu en gang at få illustreret, og selv om der faktisk er flere gode ting både i lovforslag nr. L 194, som vi lige har behandlet, og i L 195, som vi har her, stemmer vi altså nej, for vi vil ikke være med til på den måde at forære gaver til de rigeste.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Jes Lunde vil ikke acceptere, at den eneste korrekte måde at måle en ejendoms avance på er ved at måle ændringen i dens kontantværdi. Så enkelt kan det siges.

Men fuldstændig ligesom man ikke måler gevinsten ved et salg af en bil – for nu at blive i et aktuelt emne – på grundlag af, i hvilket omfang den er prioriteret, er kontantværdien den eneste rigtige målestok, når man skal måle den reelle værdistigning eller det reelle værditab på en ejendom.

Dette princip er det eneste logiske, og lovforslag nr. L 195 indebærer netop dette princip, og det er det, der bliver knæsat ved, at vi vedtager L 195.

Og det er jo også sådan, at vi med dette korrekte princip indfører en overensstemmelse med f.eks. afskrivningslovgivningens kontantomregningsregler, således at det afskrivningsgrundlag, som en ejendomsfører benytter sig af, altså købsprisen, præcis er lig med den pris, der danner udgangspunktet for sælgerens ejendoms

domsavance, og altså er den pris, som køberen skal betale, og som den pågældende køber kan afskrive på grundlag af.

Så her er der et eksempel på en klar og konsekvent forenkling og en logik i et system, som før har været en blanding af regler fra både kursgevinstloven og ejendomsavanceloven. Det får vi her rensat ud, og det er jo hverken tilfældet i det nuværende regelsæt eller i det regelsæt, som hr. Jes Lunde gør sig til talsmand for.

Er det f.eks. specielt logisk, at en køber kan have købt en ejendom for et større eller mindre beløb end det, der indgår som salgsprisen ved beregningen af avancen? Og mener SF, at køberen skal kunne afskrive på grundlag af et større beløb end det, som sælgeren kan betragte som sin salgssum? Er det logisk? For det er jo konsekvensen af SF's ændringsforslag.

I kursgevinstloven gælder det princip, at en låntager ikke kan fradrage et kurstab ved f.eks. et ganske almindeligt obligationslån i et realkreditinstitut, hvor lånet er finansieret ved udstedelse af blåstemplede obligationer. Hvordan kan det så være, at hr. Jes Lunde vil tillade, at et kurstab skal kunne reducere den skattepligtige ejendomsavance? For derved får låntageren altså alligevel fradragsret for et kurstab, som ellers i kursgevinstloven netop konsekvent er undgået.

Nu ved jeg godt, at vi i dette Ting skal tale holdninger og ikke detaljer og teknik, og det er jeg også parat til. Så på trods af at det er lidt teknisk formuleret, er min holdning altså, at vi her har en enestående mulighed for at få indført konsekvens og logik i skattelovgivningen – og det er ikke hver dag, man har mulighed for det – hvorimod vi med hr. Jes Lundes ændringsforslag får blandet principperne i ejendomsavancebeskatningen fuldstændig sammen med principperne i kursgevinstbeskatningen, og det synes jeg er en uting.

Og så vil jeg slutte med ganske kort at sige, at både hr. Jes Lunde og hr. Frank Aaen er inde på, at der foræres penge væk, men det er bestemt ikke tilfældet, for når der i forbindelse med de ændringer, som er foretaget, sker en justering af indgangsværdierne, er det ganske vist rigtigt, at det i visse tilfælde medfører en vis forhøjelse, men provenuvirkningen af forhøjelsen af indgangsværdierne er langt fra så stor som virkningen af de fradrag, som man ifølge hr. Jes Lundes forslag kan udnytte ved at foretage disse fradrag i fremtidige ejendomsavancer.